

[illegible]

تَقُومُ
 وَتَقَلُّبَكَفِي
السَّاجِدِينَقَقَلّهَىَعلَيْهِشَيْءٌفِيالأَرْضِوَلاَفِيالسَّمَاءهِنَائِنفُنِوَمَاتُخْفِيالصُّدُورُواعْلَمُمَافِيأَنَّاللّهَيَعْلَمُمَافِيأَنفُسِكُمْفَاحْذَرُوهُوَاعْلَمُواْأَنَّاللّهَ

[illegible]

dizlerine dayadı, ellerini (kendi) dizlerinin üstüne koydu ve: - Ey Muhammed, bana İslâm’ı anlat! dedi. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: - “İslâm, Allah’tan başka ilah olmadığına ve Muhammed’ın Allah’ın resûlü olduğuna şehâdet etmen, namazı dosdoğru kılman, zekâtı (tastamam) vermen, ramazan orucunu (eksiksiz) tutman, yoluna güç yetirebilirsen Kâbe’yi ziyâret (hac) etmendir” buyurdu. Adam: - Doğru söyledin dedi. Onun hem sorup hem de tasdik etmesi tuhafımıza gitti. Adam: - Şimdi de imanı anlat bana, dedi. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: - “Allah’a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe inanmandır. Yine kadere, hayrına ve şerrine iman etmendir” buyurdu. Adam tekrar: - Doğru söyledin, diye tasdik etti ve: - Peki ihsan nedir, onu da anlat, dedi. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: - “İhsan, Allah’a onu görüyormuşsun gibi kulluk etmendir. Sen onu görmüyorsan da O seni mutlaka görüyor” buyurdu. Adam yine: - Doğru söyledin dedi, sonra da: - Kıyâmet ne zaman kopacak? diye sordu. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem: - “Kendisine soru yöneltilen, bu konuda sorandan daha bilgili değildir” cevabını verdi. Adam: - O halde alâmetlerini söyle, dedi. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: - “Annelerin, kendilerine câriye muamelesi yapacak çocuklar doğurması, yalın ayak, başı kabak, çıplak koyun çobanlarının, yüksek ve mükemmel binalarda birbirleriyle yarışmaları” buyurdu. Adam, (sessizce) çekip gitti. Ben bir süre öylece kalakaldım. Daha sonra Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem: - “Ey Ömer, soru soran kişi kimdi, biliyor musun?” buyurdu. Ben: - Allah ve Resûlü bilir, dedim. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: - “O Cebrâil’di, size dininizi öğretmeye geldi” buyurdu. [\[12\]](#) Kurtubîrsquo;ye göre sünnetin esası (ümmürsquo;s-sünne) denilmeye lâyık ve “Cibril Hadisi” diye meşhur olan hadisin konumuzu doğrudan ilgilendiren kısmı, “Sen Allah’ı görmüyorsan da O seni mutlaka görüyor” cümlesidir. Bu ise, yukarıdaki âyetlerde yer alan ilâhî gözetim ve denetimin tasdik ve itirafıdır. Kullukta kalite işte bu noktanın bilincine varmakla gerçekleşebilecektir. “İhsan”ın “Allah’ı görüyormuşcasına kulluk etmek” şeklinde tarifi “müslüman kişi”nin kalitesini pek veciz olarak ortaya koymaktadır. Allah tarafından görülme, O’nu görüyormuş gibi davranmak için yeterli sayılmıştır. Bu mürsquo;minde sürekli bir kendi kendini denetim (murâkabe) şuuru geliştirecektir. Merkezinde ihsanın bulunduğu bir iman ve İslâm anlayışı ve hayatı herhalde ideal hayattır. EbûZer Cündeb İbni Cünâde ve EbûAbdurrahman Muâz İbni Cebel radyallahu anhümârsquo;dan rivayet edildiğine göre (EbûZer hazretleri ki öğrendiği hadisleri zevkle ve şevkle anlatırdı. Hatta o bir keresinde şöyle demişti: “Kılıcı enseme dayasanız, ben de Resûlullah’dan duyduğum bir hadisi başım kesilinceye kadar tebliğe vakit bulacağımı bilsem, o hadisi elbette size yetiştirirdim” [\[13\]](#) Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: « اتَّقِاللَّهَحَيْثُمَاكُنْتَوأَتْبِعِالسَّيِّئَةَالْحسنةَتَمْحُهَا،

وخَالقِ
النَّاسَ
بخُلُقٍ
حَسَنٍ ق قNerede ve nasıl olursan ol,
Allah’dan kork. Kötülük işlersen, hemen arkasından iyilik yap ki, o
kötülüğü silip süpürsün. İnsanlarla güzel
geçin!”[14] Kıymetli Mü’minler قTakvâ, Allah’ın
emirlerini yerine getirmek, yasaklarından kaçınmakla gerçekleşen ve dinin temeli
olan bir ilkedir. Buna Allah saygısı, Allah korkusu da denir. Takvâ çeşitli derecelere
ayrılmaktadır. En alt tabakası, şirkten uzak kalmak, en üst derecesi ise, Allah’dan
başka her şeyden (mâsivâ) yüz çevirmektir. Takvânın birbirlerinden
farklı dereceleri bulunmaktadır. Ancak onun tabiî sonucu ilâhî murâkebe
altında olduğu bilinci ile hareket etmekten ibârettir. Takvâ, yalnızlıkta, toplum
içinde, belâ ve musîbet anında, bolluk ve refahta yokluk ve darlıkta, hâsılı
her durumda Allah’a karşı saygılı olmak, sürekli uyanık, dikkatli ve şuurlu
bulunmaktır. Böyle bir duygu ve hâlin sonuçları ise, yüce kitabımızda;
Allah’ın dostluğu[15] ilâhî övgü,[16] Allah’ın yardımına
ulaşmak,[17] sıkıntılardan kurtulmak ve beklenmedik yerlerden rızka kavuşmak,[18] amellerin
ıslahı ve günahların bağışlanması,[19] ilâhî muhabbet,[20] Allah katında
makbûliyet,[21] ölüm anında müjde,[22] cehennemden kurtuluş,[23] ve
nihâyet cennette temelli mutluluğu buluş[24] olarak belirtilmektedir. Günahların ve
kötülüklerin tortularını, işlenen iyiliklerle dezenfekte edebilmek gerçekten
çok büyük bir imkân ve şanstır. İnsanlarla güzel geçinmek,
ahlâkî olgunluğun ve murâkabe şuurunun günük hayattaki ve
beşerî ilişkilerdeki sonucu olmaktadır. Bu uygulamanın ölçüsü de
Peygamber Efendimiz tarafından, başkalarının kendisine yapmasını istemediğini onlara
yapmamak şeklinde belirtilmiştir. Abdullah İbni Abbas radiyallahu anhümâ’’dan
nakledildiğine göre şöyle demiştir: Bir gün Hz. Peygamber’ın terkinde
bulunuyordum. Bana: “Yavrucuğum, sana bazı kaideler öğreteyim” dedi ve
şöyle buyurdu: “Allah’ın buyruklarını gözet ki, Allah da seni gözetip
korusun. Allah’ın (rızâsını) her işte önde tut, Allah’ı önünde
bulursun. Bir şey isteyeceksen Allah’tan iste. Yardım dileyeceksen, Allah’tan dile!
Ve bil ki, bütün bir ümmet toplanıp sana fayda temin etmeye çalışsalar,
ancak Allah’ın senin için takdir ettiği faydayı temin edebilirler. Yine eğer
bütün ümmet, sana zarar vermeye kalksalar, ancak Allah’ın senin
hakkında takdir ettiği zararı verebilirler. Çünkü artık kaderi yazan kalem yazmaz
olmuş, yazıları değişmeyecek şekilde kesinleşmiştir. (Bundan sonra takdirde herhangi bir değişiklik
söz konusu değildir.)[25] Ahmed İbni Hanbel’de şöyle buyurulmaktadır:
“Allah’ın emir ve yasaklarını gözet, O’nu önünde bulursun.
Bolluk içindeyken (emirlerine bağlı kalmakla) sen Allah’ı tanı ki O da darlığa
düşünce (kurtarmak suretiyle) seni tanısin. Bil ki senin hakkında yazılmamış olan şey
başına gelmez. Sana takdir edilen de seni atlayıp (başkalarına) gitmez. Bil ki zafer sabırla,
sevinç üzüntüyle, kolaylık da zorlukla birliktedir.”[26] Enes İbni
Mâlik radiyallahu anh şöyle dedi: “Siz kıl kadar bile önemsemediğiniz
birtakım işler yapıyorsunuz ki, biz onları, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem zamanında
helâk edici büyük hatalardan sayardık.” [27] Hepimizin bildiği bir
gerçektir ki, her insanın dikkatli, daha dikkatli olduğu zamanları bulunduğu gibi, önemli
şeyleri bile pek kâle almadığı anları da olur. Ümmetler, milletler de böyedir. Bazı

nesiller çok daha titiz ve dikkatli, bazıları da rahat hatta kayıtsız olabilirler. Tabiatıyla bu durum, bazı zararların önemsenmemesi gibi, neticede tehlikeli olabilecek gelişmelere de yol açabilir. İşte hadisimiz, Enes İbni Mâlik hazretlerinin kanaatine göre, tâbiîn neslinin gözünde pek küçük görülen bazı fiillerin Resûlullah zamanında sahâbîler tarafından helâk vesilesi kabul edildiğini, bu ilk iki nesil arasında bazı konularda bu derece yaklaşım ve değerlendirme farkı olduğunu delillendirmektedir. Tabii bu, genel bir gözlemidir. Aslında “büyük” olmasına rağmen, zamanla insanlar tarafından önemsenmeyen, “küçük” görülen bazı fiiller olabilir. Bu hal:

وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّناًوَهُوَ عِندَاللَّهِعَظِيمٌ “…Onu önemsiz bir iş sanıyorsunuz. Oysa o, Allah katında büyük (bir günah) tır.”[\[28\]](#) âyetinde de açıklanmış bir gerçektir. Ebû Hüreyre radiyallahu anh’den rivayet edildiğine göre Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: Allah Teâlâ kıskanır. Allah’ın kıskanması, haram kıldığı şeyi kulun işlemesindendir.[\[29\]](#) Haramları işlemek, Allah’ın gazabına uğramaya sebeptir. Murâkabe bilincinin canlı tutulması, müslümanı haramları işlemekten ve sonuçta ceza görmekten alıkor. Ebû Hüreyre radiyallahu anh’den rivayet edildiğine göre kendisi, Nebî sallallahu aleyhi ve sellem’ın şöyle buyurduğunu işitmiştir: “İsrâil oğulları arasında biri ala tenli (abraş), biri kel, biri de kör üç kişi vardı. Allah Teâlâ onları sınamak istedi ve kendilerine bir melek gönderdi. Melek ala tenliye geldi: - En çok istediğin şey nedir? dedi. Ala tenli: - Güzel (bir) renk, güzel (bir) ten ve insanların iğrendiği şu halin benden giderilmesi, dedi. Melek onu sıvazladı ve ala tenlilik gitti, rengi güzelleşti. Melek bu defa: - En çok sahip olmak istediğin mal nedir? dedi. Adam: - Deve (yahut da sığır)dır, dedi. Ona on aylık gebe bir deve verildi. Melek: - Allah sana bu deveyi bereketli kılsın! diye dua etti. Sonra kele gelerek: - En çok istediğin şey nedir? dedi. Kel: - Güzel (bir) saç ve insanları benden uzaklaştıran şu kelliğin gideril-mesi dedi. Melek onu sıvazladı, kelliği kayboldu. Kendisine gür ve güzel (bir) saç verildi. Melek sordu: - En çok sahip olmak istediğin mal nedir? Adam: - Sığır… dedi. Ona da gebe bir inek verildi. Melek: - Allah sana bunu bereketli kılsın! diye dua ettikten sonra körün yanına geldi ve: - En çok istediğin şey nedir? dedi. Kör: - Allah’ın gözlerimi iâde etmesini ve insanları görmeyi çok istiyorum, dedi. Melek (onun gözlerini) sıvazladı. Allah onun gözlerini iâde etti. Bu defa Melek: - En çok sahip olmak istediğin şey nedir? dedi. O da: - Koyun… dedi. Bunun üzerine ona döl veren bir gebe koyun verildi. Deve ve sığır yavruladı, koyun kuzuladı. Neticede birinin vâdi dolusu develeri, diğ&erinin vâdi dolusu sığırı, ötekinin de bir vâdi dolusu koyun sürüsü oldu. Daha sonra melek ala tenliye, eski kılığında geldi ve: - Fakirim, yoluma devam edecek imkânım yok. Gitmek istediğim yere önce Allah sonra senin yardımın sâyesinde ulaşabilirim. Rengini ve cildini güzelleştiren Allah aşkına senden yolculuğumu tamamlayabileceğim bir deve istiyorum, dedi. Adam: - Mal verilecek yer çook, dedi. Melek: - Ben seni tanıyor gibiyim. Sen insanların kendisinden iğrendikleri, fakirken Allah’ın zengin ettiği abraş değil misin? dedi. Adam: - Bana bu mal atalarımdan miras kaldı, dedi. Melek: - Eğer yalan söylüyorsan, Allah seni eski haline çevirsin, dedi. Sonra melek, eski kılığına girip

kelin yanına geldi. Ona da abraşa söylediklerini söyledi. Kel de abraş gibi cevap verdi. Melek ona da: - Yalan söylüyorsan, Allah seni eski haline çevirsin! dedi. Körün kılığına girip bu defa da onun yanına gitti ve: - Fakir ve yolcuyum. Yoluma devam edecek imkânim kalmadı. Bugün önce Allah’n sonra senin sâyende yoluma devam edebileceğim. Sana gözlerini geri veren Allah aşkına senden bir koyun istiyorum ki, onunla yoluma devam edebileyim, dedi. Bunun üzerine (eski) kör: - Ben gerçekten kördüm. Allah gözlerimi iâde etti. İsteddiğini al, istediğini bırak. Allah’a yemin ederim ki, bugün alacağın hiçbir şeyde sana zorluk çıkarmayacağım, dedi. Melek: - Malın senin olsun. Bu sizin için bir imtihanı. Allah senden razı oldu, arkadaşlarına gazap etti, cevabını verdi (ve oradan ayrıldı).[\[30\]](#)

Davranışlardaki bu farklılık, her şeyden önce, murâkabe şuurundan uzaklaşmaktan ileri gelmektedir. Nitekim Kur’ân-ı Kerîm’de de bu tutarsız davranışlara işaret buyurulmuştur. Meselâ: وَإِذَاغَشِيَهُممَّوْجٌكَالظُّلَلِدَعَوُااللَّهَمُخْلِصِينَلَهُالدِّينَفَلَمَّانَجَّاهُمْإِلَىالْبَرِّفَمِنْهُممُّقْتَصِدٌوَمَايَجْحَدُبِآيَاتِنَاإِلَّاكُلُّخَتَّارٍكَفُورٍ& “Onları, gölgeler salan dağlar gibi dalgalar sardığı zaman, bütün samimiyetleriyle Allah’a yönelerek O’na yalvarırlar. Fakat Allah, onları kurtarıp karaya çıkarınca içlerinden bir kısmı orta yolu tutar (bir çoğu da inkâr eder); zaten bizim âyetlerimizi (öyle) nankör gaddarlardan başkası inkâr etmez.”[\[31\]](#)

Gerçekten Akıllı Kimdir? وعنشَدّادِبنأوْسٍرَضِيَاللّهُعَنْهقال: قَالَرَسُولُاللّهِصعم): اَلْكَيِّسُمَنْدَانَنَفْسَهُوَعَمِلَ

لِمَا بَعْدَ
الْمَوْتِ،
وَالْعَاجِز
15; مَنْ أتْبَعَ
نَفْسَهُ
هَوَاهَا
وَتَمنَّى
عَلى اللّهِ.. Şeddat
İbnu Evs (r.a) anlatıyor: "Rasulullah (a.s) buyurdular ki: "Akıllı kimse, nefsini muhasebe eden ve
ölümden sonrası için çalışandır. Aciz de, nefsini hevasının peşine
takan ve Allah'tan temennide bulunan kimsedir."[\[32\]](#) “Nefse hakimiyet”
ve “ölüm sonrası için gayret” büyük
ölç,üde kâmil, yani etkili bir iman ile alâkalıdır. “Herkes yarın
için önceden neler gönderdiğine dikkat etsin”[\[33\]](#) âyeti,
“ölüm sonrası için denetimli çalışan”ların ne kadar
isâbetli ve akıllı işler yaptıklarını belgelemektedir. Nitekim İmam Tirmizîî, akıllı kişinin
“kıyamette hesaba çekilmeden önce öz nefsini hesaba çeken
kişi” demek olduğuna işâret etmektedir. Sonra da bunu desteklemek üzere iki
görüş nakletmektedir. Hz. Ömer demiş ki: “Hesaba çekilmeden
önce kendinizi hesaba çekin. Büyük duruşma için hazırlık yapın.
Âhiretteki hesap, ancak dünyada nefsini hesaba çekmiş olanlar için hafif
ve kolay olacaktır.” Meymûn İbni Mihrân’da şöyle der: “Kul,
yediğini ve giydiğini nereden karşılıyor?” diye ortağını gözetleyip durduğu gibi, kendi
öz nefsini denetlemedikçe asla takvâ sahibi olamaz.” Peygamberimiz:
قَالَ
رَسُولُ
اللّهِ:لايَز
15;ولُ قَدَمَا
عِبْدٍ
يَوْمَ
الْقِيَامَة
16; حَتّى
يُسْألَ عَنْ
أرْبَعٍ:عَنْ
عُمُرِهِ
فِيمَا
أفْنَاهُ،
وَعَنْ
عِلْمِهِ مَا
عَمِلَ بِهِ،
وَعَنْ
مَالِهِ مِنْ
أيْنَ
اكْتَسَبَهُ
وَفيمَا
أنْفَقَهُ،
وَعَنْ
جِسْمِهِ

فيمَا

أبَْلاهُ. Ebu Berze (r.a) anlatıyor:

"Resulullah (a.s) buyurdular ki: "Kıyamet günü, dört şeyden sual

edilmedik¸e, kulun ayakları[Rabbinin huzurundan] ayrılamaz: * Ömrünü

nerede harcadığından, * Ne amelde bulunduğundan, * Malını nerede kazandığından ve nereye

harcadığından, * Vücudunu nerede ¸ürüttüğünden."[\[34\]](#)

Murakabe Sayesinde kişi dünyada muhasebeye alışır, kendine ¸eki düzen verir.

Aksi halde ahirette sıkıntıya uğrar, belki ateşe düşer; dolayısıyla tedbir almalıdır.

Allah’ın lütuf, ikram ve ihsanın yanında gadab ve azabını da nazar-ı dikkate almalıdır.

Rabbimiz: وَنَضَعُ

الْمَوَازِي

06;َ الْقِسْطَ

لِيَوْمِ

الْقِيَامَة

16; فَلَا

تُظْلَمُ

نَفْسٌ

شَيْئاً

وَإِن كَانَ

مِثْقَالَ

حَبَّةٍ

مِّنْ

خَرْدَلٍ

أَتَيْنَا

بِهَا

وَكَفَى

بِنَا

حَاسِبِينَ Biz kıyamet

günü i¸in doğru teraziler kurarız; hi¸bir kimse hi¸bir haksızlığa

uğratılmaz. Yapılan amel, bir hardal tanesi ağırlığıınca da olsa, onu getirir (tartıya koyarız.). Hesap

görenler olarak da biz kâfiyiz.[\[35\]](#) Büyük Kü¸ük

Hi¸bir Şey Unutulmaz وَوُضِعَ

الْكِتَابُ

فَتَرَى

الْمُجْرِمِ

10;نَ

مُشْفِقِينَ

مِمَّا فِيهِ

وَيَقُولُون

14; يَا

وَيْلَتَنَا

مَالِ هَذَا

الْكِتَابِ

لَا

يُغَادِرُ

صَغِيرَةً

وَلَا

كَبِيرَةً

إِلَّا
أَحْصَاهَا
وَوَجَدُوا
مَا عَمِلُوا
حَاضِراً
وَلَا
يَظْلِمُ
رَبُّكَ
أَحَداً O gün herkesin amel defteri
ortaya konulmuştur. Ey Muhammed! Günahkârların, amel defterlerinden korkarak:
"Eyvah bize! Bu nasıl deftermiş ki, büyük küccedil;ük hiçbir şey
bırakmadan hepsini saymış dökmüş" dediklerini görürsün. Onlar,
bütün yaptıklarını hazır bulmuşlardır. Senin Rabbin hiç kimseye zulmetmez. [36]
Allah Hepsini Diriltecektir يَوْمَ
يَبْعَثُهُم
15; اللَّهُ
جَمِيعاً
فَيُنَبِّئُ
07;ُم بِمَا
عَمِلُوا
أَحْصَاهُ
اللَّهُ
وَنَسُوهُ
وَاللَّهُ
عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ
شَهِيدٌ O gün Allah onların hepsini
diriltecek ve yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah onları bir bir saymıştır. Onlar ise
unutmuşlardır. Allah her şeye şahittir. [37] Zerre Kadar Hayır Görülecektir
يَوْمَئِذٍ
يَصْدُرُ
النَّاسُ
أَشْتَاتاً
لِّيُرَوْا
أَعْمَالَهُ
05;ْفَمَن
يَعْمَلْ
مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ
خَيْراً
يَرَهُ {7} وَمَن
يَعْمَلْ
مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ
شَرّاً
يَرَهُ {8} O gün insanlar, amellerinin karşılığı
kendilerine gösterilmek üzere bölük bölük çkacaklardır.
Her kim zerre kadar hayır işlemişse onu görecektir. Her kim, zerre kadar şer işlemişse onu

görecektir.[38] İnsana kâfirlik;alıştığı vardır bu ahrette de sünnetullahtır:

1608;1614;1575;1614;1606;1618;

1604;1614;1610;1618;1587;1614;

1604;1616;1604;1618;1575;1616;1606;1618;1587;1614;1575;1606;1616; 1575;1616;1604;1617;1614;1575;

1605;1614;1575;1587;1614;1593;1609; ()

1608;1614;1575;1614;1606;1617;1614;

1587;1614;1593;1618;1610;1614;1607;1615;

1587;1614;1608;1618;1601;1614; 1610;1615;1585;1609; "İnsan i-kâfirlik;in ancak kâfirlik;alıştığı vardır. Ve kâfirlik;alışığının karşılığını muhakkak

görecektir." [39] Son pişmanlık fayda vermez .

1581;1614;1578;1617;1609; 1575;1616;1584;1614;1575;

1580;1614;1575;1569;1614;

1575;1614;1581;1614;1583;1614;1607;1615;1605;1615;

1575;1604;1618;1605;1614;1608;1618;1578;1615;

1602;1614;1575;1604;1614; 1585;1614;1576;1617;1616;

1575;1585;1618;1580;1616;1593;1615;1608;1606;1616; ()

1604;1614;1593;1614;1604;1617;1616;1610;

1571;1614;1593;1618;1605;1614;1604;1615;

1589;1614;1575;1604;1616;1581;1575;1611;

1601;1616;1610;1605;1614;1575;

1578;1614;1585;1614;1603;1618;1578;1615; "Nihayet onlardan

birine kâfirlik;gelince, "Rabbim! Beni dâimiyaya geri göndür ki, terk

ettiğim dâimiyada salih bir amel yapayım" der." [40] fakat iş işten

geçmiş;dir. O zaman acele edelim Peygamberimiz (sav):

1576;1614;1575;1583;1616;1585;1615;1608;1575;

1576;1616;1575;1604;1575;1593;1618;1605;1614;1575;1604;1616; 1587;1614;1576;1618;1593;1575;1611;1563;

1607;1614;1604;1618;

1578;1614;1606;1618;1578;1614;1592;1615;1585;1608;1606;1614; 1573;1604;1575;1617;1614;

1601;1614;1602;1618;1585;1575;1611;

1605;1615;1606;1618;1587;1616;1610;1575;1611;1548;

1571;1608;1618; 1594;1614;1606;1609;1611;

1605;1615;1591;1618;1594;1616;1610;1575;1611;1548;

1571;1608;1618; 1605;1614;1585;1614;1590;1575;1611;

1605;1615;1601;1618;1587;1616;1583;1575;1611;1548;

1571;1608;1618; 1607;1614;1585;1605;1614;1575;1611;

1605;1615;1601;1618;1606;1616;1583;1575;1611;1548;

1571;1608;1618; 1605;1614;1608;1618;1578;1575;1611;

1605;1615;1580;1618;1607;1616;1586;1575;1611;1548;

1571;1608;1616;

1575;1604;1583;1617;1614;1580;1617;1614;1575;1604;1614;1548; 1601;1614;1588;1614;1585;1617;1615;

1594;1614;1575;1574;1616;1576;1612;

1610;1615;1606;1618;1578;1614;1592;1614;1585;1615;1548;

1571;1608;1616;

1575;1604;1587;1617;1614;1575;1593;1614;1577;1615;

أدْهَى
وَأمَرُّ. Hz. Ebu Hureyre (r.a)
anlatıyor: "Resulullah (a.s) buyurdular ki: "Yedi şeyden önice amelde acele edin: * Unutturucu
fakirliği mi bekliyorsunuz? * Tuğyan ettirip azdırıcı zenginliği mi bekliyorsunuz? * İfsad edici
hastalığı mı bekliyorsunuz? * Aklınızı götürecek ihtiyarlığı mı bekliyorsunuz? * Ani
ölüm mü bekliyorsunuz? * Deccali mi bekliyorsunuz. Bu beklenen gaib bir şerdir.
* Yoksa kıyameti mi bekliyorsunuz? Kıyamet ise hepsinden kötü, hepsinden daha
acıdır."[\[41\]](#) Sevgili Peygamberimiz bir başka hadîs-i şerîflerinde: “İşlerin asıl
değeri sonuçlarına göre ölçülür”[\[42\]](#) buyurmuştur.
Nefsine uymuş kişilerin belki de tek çareleri kuruntularıyla avunmaktır. Şu âyetler
onlara ne kadar ciddi birer uyarıdır: يَا
أَيُّهَا
الْإِنسَانُ
مَا غَرَّكَ
بِرَبِّكَ
الْكَرِيمِ
الَّذِي
خَلَقَكَ
فَسَوَّاكَ
فَعَدَلَكََك
فِي أَيِّ
صُورَةٍ مَّا
شَاء
رَكَّبَكَ “Ey insanoğlu,
seni yaratıp sonra şekil veren, düzenleyen, mütenâsib kılan, istediği şekilde terkib
eden, çok cömert olan Rabbine karşı seni aldatan nedir?"”[\[43\]](#) Şeytandır; şu
ayetlerde haber verildiği üzere; قَالَ
فَبِمَا
اَغْوَيْتَن
09;
لَاَقْعُدَن
17;َ لَهُمْ
صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقي
05;َ () ثُمَّ
لَاتِيَنَّه
15;مْ مِنْ
بَيْنِ
اَيْديهِمْ
وَمِنْ
خَلْفِهِمْ
وَعَنْ
اَيْمَانِهِ
05;ْ وَعَنْك
شَمَائِلِهِ
05;ْ وَلَا
تَجِدُ
اَكْثَرَهُم

18; شَاكِرينَ "Sen beni azgınlığa uğrattığından dolayı ben de yemin ederim ki elbette onlar için senin dosdoğru yolun üzerinde oturacağım. Sonra muhakkak ki, onların önlerinden, arkalarından, sağ taraflarından ve sol taraflarından geleceğim ve onların ekserisini şükrediciler bulmayacaksın." [44] diye yemin etmiştir. Aynı zamanda Allah şeytanı düşmanımız ilan etmiştir öyle değil mi? اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا “Şeytan şüphesiz sizin düşmanınızdır. Siz de onu düşman edinin.” [45] demişti. Allah’ın rahmeti olduğu gibi gadabı da vardır. نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُوَ أَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الأَلِيمَ “Kullarıma benim, bağışlayan, merhamet eden olduğumu, azabımın can yakıcı bir azab olduğunu haber ver!” [46] عَنْ أبى هريرة رَضِىَ اللّهُ عَنْهُ قال: قال رسولُ اللّهِ(صعم): لَوْ يَعْلَمُ المُؤمِنُ مَا عِنْدَ اللّهِ مِنَ الْعُقُوبَةِ مَا طَمِعَ بِجَنَّتِهِ، وَلَوْ يَعْلَمُ الكَافِرُ مَا عِنْدَاللّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ لمَا قَنَطَ مِنْ جَنَّتِهِ. Hz. Ebu

